

er Trang til Stede, da at søge at afhjælpe denne Trang paa den Maade, som de i Øjeblikket finde forsvarlig.

Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) mente, at skulde man gaa til en Lovgivning som denne, skulde man fastsætte bestemte Takster for, hvad der skulde ydes i hvert enkelt Tilfælde, og ønskede, at man vilde gøre noget lignende med Hensyn til de Understøttelser, der ydes i Alderdomsforsørgelse. Heri er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem. Det ærede Medlem klagede over vore økonomiske Forhold og mente, at vi ikke have Raad til denne Foranstaltning. Han mente, at der var gaaet for mange Penge til de humane Loves Udførelse gennem de sidst forløbne Aar, og viste Eksempler paa, hvilke Stigninger der har været i Udgifterne til humane Formaal. Men dersom vi havde haft faste Takster for, hvad Mand og Kvinde skulde nyde i Alderdomsunderstøttelse, vilde det efter min Mening være blevet langt, langt dyrere, end naar Kommunalbestyrelsen i hvert enkelt Tilfælde kan afhjælpe Trangen saaledes, som den finder det passende.

Det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Broberg) udtalte sin Beklagelse over, at man i Lovforslagets § 4 har indført en Bestemmelse om, at Understøttelsen kan udstrækkes til 2 Aar efter et nyt Ægteskabs Indgaaelse. Det er et Ændringsforslag, der er indført i det andet Ting. Ministeriet har ikke foreslaaet noget saadant, og jeg erkender overfor det ærede Medlem, at det ligger udenfor Rammen af Lovforslagets egentlige Bestemmelser, hvad jeg ogsaa har gjort opmærksom paa i det andet Ting. Ministeriets Forslag gik kun ud paa, at Understøttelsen skulde tilfalde Børn, der havde mistet Fader eller Moder, men naar nyt Ægteskabs Indgaaelse fandt Sted, skulde Understøttelsen bortfalde. Det er jo et Spørgsmaal, der ikke har større Betydning, end at vi kunne tale os til Rette om det. Det glæder mig i øvrigt, at det ærede Medlem udtalte, at han og hans Parti ere villige til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Man har jo — og med nogen Ret — beklaget sig over, at dette Forslag fremkommer paa en Tid, da vi staa overfor Spørgsmaal om nye Skatter, og jeg erkender, at Forholdet vilde have været lettere med Hensyn til Gennemførelsen af dette Forslag, hvis vi havde haft en bedre finansiel Stilling, men i den Balance, som Regeringen for Statens Indtægter og Udgifter har bragt i Forslag, som nu foreligge

paa dette Tings Bord, og hvorom der snart vil blive ført Forhandling, ere de Udgifter tagne med i Betragtning, som skulde anvendes til dette Formaalets Fremme. Og fordi man i Øjeblikket staaer overfor en noget vanskelig finansiel Situation, bør man ikke ophøre med at fremme human Lovgivning, og jeg kan ikke se rettere, end at dette er en human Lovgivning. Vi ville ikke i Længden uden en saadan Lovs Gennemførelse kunne bibeholde det Minimum af Statsbidrag, der kræves til Hjelpekasserne.

Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Trier) ankede over Sproget i Forslaget, og jeg erkender, at der er noget berettiget i denne Anke, men det er jo Smaating, som jeg ikke skal opholde mig ved. Det, som er Hovedsagen, er, at man i vort Land er villig til at fremme en Lovgivning, der stiller Børn, fødte i Ægteskab, paa samme Fod, som man alt i Lovgivningen har stillet Børn, fødte udenfor Ægteskab. Thi det er jo Hensynet til Børnene, der er Hovedformaalet for en saadan Lovgivning. Jeg vil derfor meget varmt anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i dette Ting, og selv om det ved første Indtryk af Forhandlingerne her i Dag synes at være sangvinsk at ville vente dette Forslag gennemført, vil jeg dog ikke opgive Haabet om, at der ved fortsat Forhandling skal kunne naas et heldigt Resultat i denne Sag.

Piper: Den højtærede Konseilspræsident tillagde mig et Udtryk, som jeg gerne vil protestere imod. Den højtærede Konseilspræsident maa have misforstaaet mig, det var ikke mig, der udtalte, at vi have faaet for megen human Lovgivning. Det var refererende, jeg talte herom, jeg sagde, at der er mange, der udtale dette. Dette vil jeg derfor gerne have berigtiget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hjælp til Enkemænd mener jeg, at de falde langt udenfor den Ramme, der kunde være given ved et Forslag om Enkers Børn. Et saadant Forslag er et stort Skridt, men gaar man til Enkemændene, er man langt ude over den første Grænse, og saa ved jeg ikke, hvor den næste vil være at finde.

Den højtærede Minister fandt det uheldigt, at man, naar man nu i Udvalget skal til at forhandle om denne Sag, tænker paa at komme ind paa en Revision af Loven om usægte Børn. Jeg finder det ganske naturligt, at man, naar man overvejede et Lovforslag, tillige overvejede de beslægtede Loves Omraade, thi ellers opstaaer der let et Misforhold mellem Lo-